

Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 18 nr. 12

december 2006

NYT STRATEGISK PERSPEKTIV

To gange på bare en måned er præsident George W. Bush og hans regering dumpet til afgørende politiske eksamener. Første gang ved midtvejsvalget den 7. november, da de amerikanske vælgere sendte en rungende mistillidserklæring til regeringen ved at give Demokraterne flertallet i både Senatet og Repræsentanternes Hus. Anden gang var den 6. december, da en tværpolitisk kommission, under ledelse af fhv. udenrigsminister James Baker og fhv. kongresmedlem Lee Hamilton, afsagde en knusende dom over regeringens fejlslagne krig i Irak i særdeleshed, og regeringens sikkerheds- og udenrigspolitik i almenhed. Ikke siden præsident Richard Nixons sidste dage i Det hvide Hus har en amerikansk regering i den grad mistet sit politiske mandat. Det vil få konsekvenser, dramatiske konsekvenser, ikke bare for USA, men for hele den øvrige verden.

Baker-Hamilton Kommissionens rapport om situationen i Irak har næppe noget sidestykke i historien. I fuld enighed har ti af de tungeste repræsentanter for den øverste politiske elite i Washington fejlet USA's nuværende politik af bordet. Med 79 konkrete forslag kræver de et udenrigspolitisk kursskifte af imponerende dimensioner. Ikke mere bragesnak om »Ondskabens Akse«. USA's tabte politiske omdømme skal genopbygges og Mellemøsten skal trækkes væk fra den afgrund, som USA's fejlslagne politik har gravet. Og kommissionens rapport er ikke en frugtsalat, hvorfra Bush-regeringen kan vælge de bidder, den selv kan lide, sagde James Baker til Senatets Forsvarskomité. Det er en samlet politisk pakke. En redningsplan for USA, Mellemøsten og verden som helhed.

Allerede i april 2004 fremlagde den fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche en plan for en tilbagetrækning af de amerikanske tropper i Irak indenfor rammerne af en fredsplan for hele Sydvestasien. Grundstenene skulle være de principper for fred og forsoning, som blev formuleret ved Den Westfalske Fred i 1648, da tredive års europæisk krigshelvede blev bragt til ende. Sammen med en detaljeret økonomisk genopbygningsplan for hele regionen – og den øvrige verden.

Med forslagene om at inddrage Syrien og Iran i fredsforhandlingerne og oprettelsen af en International Støttegruppe for Irak har Baker-Hamilton Kommissionen genoplivet principperne fra Den westfalske Fred. Nu mangler blot den økonomiske genopbygningsplan. Og det haster, ikke bare for Mellemøsten, men for os alle sammen. Dollarens dramatiske nedtur er et forvarsel om et globalt økonomisk og finansielt sammenbrud. Derfor skal kommissionens nye strategiske perspektiv udvikles til at omfatte en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, med et nyt Bretton Woods-finanssystem og store infrastrukturprojekter, som f.eks. en Eurasisk Landbro, der kan hæve levestandarden for det store flertal, som stadig lever i fattigdom og elendighed.

VIGTIG DEMOKRATISK SEJR

Midtvejsvalget til **Den amerikanske Kongres** den **7. november** bragte et hårdt tiltrængt skifte i den politiske magtbalance i **Washington**. Med **6** nye pladser i **Senatet** og **30** i **Repræsentanternes Hus** vandt **Demokraterne** for første gang i **13 år** flertallet i begge Kongressens kamre. Dermed kom præsident **George W. Bush** for første gang i sine **6 år** i **Det hvide Hus** i mindretal i den amerikanske lovgivende forsamling. Det kan få stor betydning for de sidste to år af Bush' embedsperiode, både hvad angår **USA's** fremtidige indenrigs- og udenrigspolitik, og historiens endelige dom over præsidentens liv og gerninger. Bush vil ikke længere være i stand til at blokere for kongresundersøgelser af optakten til krigen imod **Irak** og den lange række af grundlovstridige indgreb i den almindelige amerikaners retsbeskyttelse, som Bush-regeringen har gennemført i »anti-terrorkrigens«
hellige navn.

Den største enkeltfaktor i Demokraternes valgsejr var det usædvanligt store antal unge mennesker, som gjorde brug af deres stemmeret, i hvert fald ud fra en amerikansk politisk målestok. Mere end **2 millioner** nye unge mødte op for at sætte deres kryds i forhold til midtvejsvalget i **2002**, og med i alt **10 millioner** aktive unge vælgere i alderen **18-30 år** røg stemmeprocenten blandt de unge op fra **20** til **24%**. Men en undersøgelse af stemmeaktiviteten i **36** valgdistrikter i nærheden af større universiteter i **8** forskellige midtvestlige stater, foretaget af organisationen **Young Voter Battleground Poll**, afslørede en stigning i de unges valgdeltagelse på helt op til **157%** i forhold til det forrige midtvejsvalg. I tre af disse delstater, **Ohio**, **Connecticut** og **Michigan**, havde den politiske ungdomsbevægelse »**LaRouche Youth Movement**«, **LYM**, som er tilknyttet den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche**, ført en målrettet politisk kampagne på alle de større universiteter. Og med **to års** intensiv politisk organisering, der kulminerede i distributionen af over **750.000** kampagn hæfter i de vigtigste byer i **USA** i valgkampens sidste **seks uger**, må en stor del af æren for den fornyede politiske aktivitet blandt de unge i **USA** helt klart tilskrives **LYM**.

Men Demokraternes valgsejr kunne have været endnu større, havde det ikke været for en nærmest ufattelig inkompetence blandt partiets ledelse og i særdeleshed hos den organisatoriske formand, fhv. præsidentkandidat **Howard Dean**. På et traditionsrigt »efter-valget-møde«
med ledende redaktører og skribenter fra den amerikanske presse, som avisen *The Christian Science Monitor* afholdt den **15. november**, sagde den ledende demokratiske kampagnestrateg, **James Carville**, åbent, at Howard Dean efter hans mening burde træde af som organisatorisk formand. Det skabte megen opstandelse, for James Carville er ikke en hr. »hvem-somhelst«, men arkitekten bag fhv. præsident **Bill Clintons** store valgsejre i **1992**, hvor han mod alle odds først vandt demokraternes primærvalg og efterfølgende slog **George Bush Sr.** ved selve præsidentvalget. Carville betegnede Deans ledelse af demokraternes valgkamp som »inkompetence af 'Rumsfeldske' proportioner«
og forklarede, at Demokraternes nationale partiledelse, **DNC**, i de sidste hektiske uger havde stillet **10 millioner dollars** til rådighed for valgkampagner over hele landet, men Dean & Co. kunne kun finde ud af at fordele **4 millioner** af dem. Det betød, at dusinvis af mindre kendte demokratiske kandidater aldrig fik

den økonomiske hjælp, der kunne have givet dem det sidste skub mod valgsejren. Og pengene ville have gjort en forskel. Hovedparten af de republikanske kandidater genvandt kun deres sæder i Senatet og Repræsentanternes Hus med hårfine valgsejre.

EN NY STRATEGISK VIRKELIGHED

Den **6. december** fremlagde den såkaldte **Irak Under-søgelsesgruppe**, eller bedre kendt som **Baker-Hamilton Kommissionen**, sin længe ventede rapport om situationen i **Irak**. Anført af fhv. udenrigsminister **James Baker** og **Lee Hamilton**, tidl. demokratisk medlem af **Repræsentanternes Hus**, stillede alle kommissionens medlemmer op til en pressekonference i **Washington** for i fuld enighed at fremlægge deres fælles forslag til en afslutning på krigen i Irak og en løsning på krisen i **Mellemøsten**. Rapporten bar titlen: »*Vejjen Frem – En ny indfaldsvinkel*«.

Flere af de amerikanske medier bemærkede, at panelet med de **10** kommissionsmedlemmer, fem republikanere og fem demokrater, var det tætteste, man kan komme på en illustrativ repræsentation af det politiske etablissement i **Washington**. Hvis nogen nogensinde skulle have tvivlet på eksistensen af et sådant etablissement, så sad det altså der, lige foran tv-kameraerne og alle blitzlysene.

Udover Baker og Hamilton var der fire republikanere: **Sandra Day O'Connor**, fhv. medlem af **Den amerikanske Højesteret**; **Lawrence Eagleburger**, fhv. udenrigsminister (som trådte ind i kommissionen, da **New Yorks** fhv. borgmester **Rudolph Giuliani** måtte trække sig); **Edwin Meese III**, fhv. justitsminister (som trådte ind i stedet for **Robert Gates**, da denne blev udnævnt til ny forsvarsminister), **Alan K. Simpson**, fhv. senator fra **Wyoming**. Og fire demokrater: **Vernon Jordan Jr.**, ledende forretningsmand, **Leon Panetta**, fhv. stabschef i **Det hvide Hus**; **William J. Perry**, fhv. forsvarsminister; **Charles S. Robb**, fhv. senator og fhv. guvernør i **Virginia**.

Selv om de væsentligste hovedpunkter fra rapporten allerede var blevet lækket til den amerikanske presse i dagene op til offentliggørelsen, sendte den endelige præsentation chokbølger gennem **USA**. For den underlæggende konklusion var ikke til at tage fejl af: Bush-regeringens udenrigs- og sikkerhedspolitik har været en fejltagelse af historiske proportioner, og hvis ikke der gennemføres øjeblikkelige og dramatiske forandringer, står verden overfor et næsten uløseligt politisk mareridt i **Mellemøsten**.

Allerede i rapportens indledende kapital skærer Kommissionen ind til benet: **USA** må og skal trække sig ud af kamphandlingerne i Irak og i stedet engagere sig i en massiv diplomatisk offensiv overfor alle Iraks nabolande, inkl. **Syrien** og **Iran**, med henblik på en fælles indsats for at forhindre, at den ulmende **sunni-shia-konflikt** breder sig ud over Iraks grænser, så hele regionen går op i flammer. Der skal oprettes en international støttegruppe for Irak med deltagelse af alle nabolandene, de vigtigste regionale magter som **Egypten** og **Golfstaterne**, de fem permanente medlemmer af **FN's Sikkerhedsråd**, **EU** og øvrige lande, der er villige til at bidrage med en politisk og diplomatisk indsats, som f.eks. **Tyskland**, **Japan** og **Sydkorea**, samt naturligvis Irak selv. Kommissionen insisterer på, at der skal skabes en omfattende fredsløsning for hele regionen, der også bringer en ende på den israelsk-palæstinensiske konflikt. Dermed står Baker-

Hamilton Kommissionens rapport i skrigende kontrast til det strategiske oplæg vicepræsident Dick Cheney tog med sig til **Riyadh**, og må betragtes som det amerikanske etablissemets direkte modsvar til den britiske elites »del og hersk«-strategi, som **Bush-regeringen** hidtil har forfægtet.

Men rapporten er mere end det. En nærlæsning afslører, at den med visse begrænsninger har væsentlige fællestræk med det oplæg til en omfattende fredsløsning, som **Lyndon LaRouche** fremlagde allerede i **april 2004** under titlen: »*LaRouche-doktrinen for Sydvestasien*« (se også *Agro-Nyt*, **maj '04**). Kommissionens forslag om, at USA engagerer Syrien og Iran i fredsbestræbelserne uden nogen form for forhåndsbetingelser, afspejler netop de principper fra **Den westfalske Fred i 1648**, som LaRouche altid har insistert på er det eneste holdbare grundlag for varig fred.

Den **8. december** gav Lyndon LaRouche følgende kommentar: »Lad mig tilføje, at Baker-Hamilton Kommissionens rapport har fastlagt en helt ny global strategi. Det er ikke et fuldt afsluttet arbejde, men den fastlægger visse afgørende strategiske parametre, indenfor hvilke man kan finde fornuftige alternativer til den nuværende fejlslagne politik, eller mangel på samme. Kommissionens rapport vil give genlyd overalt i **Nordamerika** og **Europa**, hvor både den akutte situation i **Sydvestasien** og spændingerne fra regeringernes fejlslagne finanspolitik allerede gør ondt... Sat i en større sammenhæng udstikker Baker-Hamilton-rapporten en ny global strategisk ramme for udformningen af politik. Jeg er overbevist om, at effekten vil komme hurtigt og blive dramatisk«

CHENEYS PLAN: KAOS OG EVIG KRIG

Den **25. november** aflagde USA's vicepræsident **Dick Cheney** et diskret besøg i **Saudi Arabiens** hovedstad **Riyadh**. Ifølge en højtstående og velplaceret kilde i **Washington**, som *Prometheus'* samarbejdspartner *Executive Intelligence Review* talte med umiddelbart efter vicepræsidentens hjemkomst, havde besøget haft til formål at fremlægge en strategisk analyse og plan for kong **Abdullah**, der stod i diametral modsætning til de forslag om en gradvis amerikansk tilbagetrækning fra **Irak** indenfor rammerne af en bredere fredsløsning for hele **Mellemøsten**, som Cheney vidste, ville blive hovedindholdet af den rapport, som **Baker-Hamilton Kom-**

missionen skulle præsentere for offentligheden den **6. december**.

Vicepræsident Cheneys besøg i Riyadh var i høj grad et præventivt træk, men han havde næppe forventet at blive mødt af et præventivt modtræk fra den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche**, grundlægger af *Executive Intelligence Review*. Den **27. november** udsendte *Executive Intelligence Review* nemlig en pressemeddelelse med en detaljeret gennemgang af de strategiske visioner, Cheney havde haft med sig til Riyadh. Pressemeddelelsen var forfattet af magasinet efterretningsredaktør **Jeffrey Steinberg**, og kun få timer efter meddelelsen var blevet lagt ud på Internettet, var Steinberg og *Executive Intelligence Review* blandt de mest citerede kilder i alle de mellemøstlige medier.

De væsentligste punkter i den rapport, som den højtstående kilde i Washington gav til *Executive Intelligence Review*, var følgende:

Cheney havde gjort det klart for Saudi Arabiens kong Abdullah, at der fra **Bush-regeringens** standpunkt ikke er noget som helst grundlag for samtaler med **Iran**. USA's position i regionen er svækket, og derfor må der hurtigst muligt opbygges en ny sikkerhedsarkitektur, i særdeleshed omkring **Den persiske Golf**, for at indeslutte og imødegå Irans voksende indflydelse. **NATO** er allerede i gang med samtaler med **Qatar** og **Kuwait** om et tættere samarbejde. Cheney havde derfor foreslået, at der opbygges en ny regional magtbalance ved at etablere en **sunni-arabisk alliance** med **Israel** for at imødegå truslen fra Iran. I Cheneys øjne ville enhver forhandling med Iran på nuværende tidspunkt være det samme som overgivelse. I stedet skal der opbygges en ny militærorganisation omkring medlemslandene i **Golf-regionens Samarbejdsorganisation** plus **Ægypten** og **Jordan**, med Israel som de facto medlemsstat. Alt dette blev fremlagt som et præventivt modtræk til Baker-Hamilton-gruppens krav om direkte forhandlinger med Iran.

Ifølge den velplacerede kilde skulle der være noget nær fuld enighed i Bush-regeringen om Cheneys strategi, og kilden forudsagde, at det ville fremgå af præsident Bush' møde med Iraks premierminister **Nouri al-Maliki** i Jordans hovedstad **Amman**. Og det holdt stik, da præsident Bush på en pressekonference i Amman den **29. november** afviste enhver forhandling med Iran.

NY KAMPAGNEAVIS FRA SCHILLER INSTITUTTET

I begyndelsen af **december** sendte **Schiller Institut** sin **Kampagneavis nr. 2** på gaden i **50.000** eksemplarer.

I avisen er der en oversættelse af størstedelen af den webcast **Lyndon LaRouche** holdt i **Washington** den **16. november 2006** med titlen: »*Hvordan vi genopbygger økonomien efter det store krak i 2007*«. LaRouche diskuterer en løsning på den strategiske og økonomiske knibe, **USA** og verden befinder sig i.

I lederartiklen: »*Danmarks fremtidige rolle i verden: Fra Korsfarer til Brobygger*« opfordrer Schiller Instituttets danske formand **Tom Gillesberg** til et udenrigspolitisk skifte. I stedet for en militært baseret politik bør Danmark vende tilbage til en rolle som brobygger. Også konkret med bygningen af **Femern Bælt-forbindelsen**, et magnet svævetog og deltagelse i opbygningen af **Den eurasiske Landbro**.

På bagsiden forklarer **Christina Bruun Jensen** og **Simon Jensen** fra **LaRouches Ungdomsbewægelse (LYM)**, hvordan LYM sikrede demokraternes valgsejr i USA. De rapporterer også om LYM's konfrontationer med de neokonservative i den amerikanske valgkamp, som f.eks. Jyllands-Postens Flemming Rose.

Avisen kan bestilles fra redaktionen eller hentes på www.schillerinstitut.dk.

Under præsidentens besøg i Jordan blev **Syrien** tilbudt et samarbejde, hvis landet ville bryde med Iran og tilknytte sig en kommende sunni-alliance. Det er næppe realistisk, men i Cheneys fantasiverden ville et sådant syrisk brud med Iran flyde over grænsen til **Libanon**, hvor Hizbollah ville blive neutraliseret af en sunni-arabisk, kristen og drusisk alliance.

I Cheneys version skal en ny israelsk-palæstinensisk fredsftale baseres på færdiggørelsen af den israelske mur gennem de besatte områder, som i øvrigt skal have følgeskab af endnu en mur langs grænsen til Libanon.

Ifølge *Executive Intelligence Reviews* kilde er den politiske ledelse i Iran fuldt bevidst om Cheneys planer og vil reagere på enhver udvikling i retning af en sunni-arabisk-israelsk alliance. Ikke bare ved at puste til de sekteriske stridigheder i Irak, Libanon og andre steder, men sandsynligvis ved at fremprovokere et israelsk angreb på Iran. Og det er i denne sammenhæng, man skal se præsident **Ahmadinejads** provokerende udtalelser om Israel. Et israelsk angreb på Iran ville bringe en eventuel konflikt mellem sunni- og shia-araberer til øjeblikkeligt ophør.

På overfladen kunne vicepræsident Dick Cheneys rejse til Riyadh se ud som et desperat forsøg på at forhindre hans gamle politiske rival og ærkefjende **James Baker** i at overtage Bush-regeringens udenrigspolitik. Men det stikker langt dybere end som så. En sunni-arabisk alliance med Washington og Israel imod Iran ville kaste hele regionen ud i en endeløs konflikt, der ville sprænge hver eneste arabiske nation til atomer. I et interview med den amerikanske tv-station **CBS** den **26. november** advarede Jordans kong **Abdallah II** om, at regionen allerede nu er på vej ind i en tredobbelt borgerkrig: i Libanon, de palæstinensiske områder og Irak. Cheneys »sunni-alliance« ville sprede denne borgerkrig til hvert eneste hjørne af Mellemøsten. Resultatet ville blive en arabisk verden lammet af indre stridigheder og kaos, nøjagtigt som det var hensigten med den berygtede **Bernard Lewis-plan** tilbage i **1970'erne**.

Og det er næppe nogen tilfældighed. Professor **Bernard Lewis** er en af vicepræsident Cheneys nærmeste rådgivere og som Watergate-journalisten **Bob Woodward**s seneste bog om Bush-regeringen, »*State of Denial*«, afslørede, er det også tilfældet med fhv. udenrigsminister **Henry Kissinger** (se også *Prometheus*, okt. 2006). Hverken Lewis eller Kissinger har lagt skjul på deres nære forbindelser til den britiske politiske elite. Under en tale i **Chatham House** i **London**, hovedkvarter for det prestigefyldte **The Royal Institute for International Affairs**, i **maj 1982** pralede Henry Kissinger af, at han som amerikansk udenrigsminister i perioder holdt bedre kontakt til det britiske udenrigsministerium end til **Det hvide Hus**. Derfor bør det næppe undre, at både Bernard Lewis' »plan« tilbage i **70'erne** og Cheneys nye forestillinger om en »sunni-alliance« har deres rod i den gamle britiske doktrin, »**Del og Hersk**« (læs hele Jeffrey Steinbergs pressemeddelelse og hans efterfølgende analyse på www.larouchepub.com).

DOLLARNEDTUR OG FINANSKRAK

Allerede mens alverdens Tv-stationer viderebragte billederne fra **Baker-Hamilton Kommissionens** pressekonference i **Washington** den **6. december**, satte **Lyndon LaRouche** fingeren på rapportens vigtigste mangler: Kommissionen forholder sig ikke til det igangværende globale økonomiske sammenbrud. **Dollarens** nedtur er et forvarsel om et sammenbrud af usete historiske proportioner. Kommissionen forholder sig heller ikke til det faktum, at en stadig voksende del af klodens **6 mia. mennesker** synker stadig dybere ned i ussel fattigdom og elendighed (ifølge **FN** sidder de rigeste **2%** af verdens befolkning på over **50%** af verdens rigdomme, mens de fattigste **50%** af befolkningerne kun kontrollerer godt **1%** af den samlede rigdom *-red.*). Og den forholder sig ikke til, at befolkningerne i **Mellemøsten** og mange andre egne af Jorden er ved at løbe tør for drikkevand. Det problem kan ikke løses, med mindre der investeres gigantiske summer i nye energianlæg, hovedsaglig kernekraft. Derfor må kommissionens gode hensigter om en bred fredsftale for hele Mellemøsten følges op af en **50 års** udviklingsplan for hele **Det eurasiske Kontinent** (og en akut redningsplan for **Afrika -red.**), mener LaRouche.

Men det haster faktisk. Siden **januar 2006** har den amerikanske dollar mistet over **10%** af sin værdi. Ud fra almindelige nationaløkonomiske teorier kunne det måske hjælpe lidt på **USA's** gigantiske handels- og betalingsbalanceunderskud, hvis en billigere dollar satte lidt skub den amerikanske eksport, men dollaren er ikke bare **USA's** nationale møntfod, den er hele det globale finanssystems reservevaluta. I sidste ende opgøres den globale gæld og tilgodehaver i dollar, og de seneste måneders kursfald har allerede skabt store forskydninger i det globale finansielle regnskab. **Kina, Japan** og de fleste asiatiske lande, som sidder på kæmpemæssige valutareserver i dollars, kan ikke blive ved med at se deres pensioner og opsparinger skrumpes i takt med den synkende dollar.

Ifølge den britiske avis *The Daily Telegraph* den **7. december** har den amerikanske finansminister **Paulson** samlet en krisestab omkring sig, bestående hovedsagelig af seniorrådgivere fra hans gamle arbejdsplads, finanshuset **Goldman Sachs**. Ifølge *The Daily Telegraph* stoler Paulson ikke på, at finansministeriets egne folk kan reagere hurtigt nok i tilfælde af en alvorlig krise. Han er desuden dybt bekymret over de godt **8.000** spekulations-hegdefonde, der uden opsyn fra alverdens finanstilsyn, jonglerer med ca. **1.300 mia. dollars**, som lige nu er pustet op ved hjælp af derivatkontrakter til en samlet værdi af **370.000 mia. dollars** (verdens samlede BNP i **2005: 44.000 mia. dollars**). Han er også bekymret for det igangværende dollarfald, for **USA** har stadig brug for et nettokapitaltilskud på mellem **1.000 og 2.000 mia. dollars** hver eneste dag. Og så er der den amerikanske boligboble, som for længst er bristet, og hvor de styrt-dykkende priser i store dele af landet udhuler den almindelige amerikaners personlige opsparing med foruroligende hast.

Prometheus udgives hver måned af **Schiller Institutet**, Sankt Knuds Vej 11 kld., 1903 Frederiksberg, tlf: 35 43 00 33, Konto: 1551-0005648408, Giro: 564-8408, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk. *Prometheus* er en videreførelse af **Agro-Nyt** (marts 1989 – oktober 2004). Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. *Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.*

ISSN: 1604-2840 Eget tryk